ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. 8. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících Mgr. Jany Barbory Pirasové a JUDr. Petra Kožmína,

takto:

Obžalovaná

[redacted]

narozená [redacted] v [redacted], toho času [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted],

je vinna, že

dne 11. 7. 2021 přibližně v 00:45 hod. v místě svého bydliště, v [redacted], okr. [redacted], ul. [redacted], v koupelně bytu č. [redacted], poté, co se několik dnů před porodem definitivně rozhodla usmrtit dítě, které čekala se svým přítelem [redacted], nar. [redacted], když před okolím své těhotenství od počátku důsledně tajila, do vany napuštěné vodou porodila životaschopného novorozence mužského pohlaví a v úmyslu ho usmrtit ho i po oddělení placenty ponechala po přesněji nezjištěnou dobu pod vodní hladinou, čímž mu znemožňovala nadechnout se a dýchat, dokud nepřestal jevit známky života, přičemž novorozenec v důsledku selhání dechových a oběhových funkcí při nedostatečném zásobení mozku okysličenou krví, ke kterému došlo pravděpodobně vdechnutím vody z vany při znemožnění nadechnutí a dýchání ve vzdušném prostředí, zemřel, a teprve poté přivolala na pomoc svého druha [redacted] a předstírala, že dítě se narodilo již mrtvé,

tedy

jiného úmyslně usmrtila po předchozím uvážení a čin spáchala na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchala

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **16 (šestnácti) let.**

Podle § 56 odst. 1, 3 trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni podal dne 5.8.2022 obžalobu na obžalovanou [redacted] pro skutek popsaný ve výroku tohoto rozsudku, v němž spatřoval zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. c) trestního zákoníku.

2. Obžalovaná byla při předvolání k hlavnímu líčení poučena dle § 196 odst. 2, 3 trestního řádu. Prostřednictvím svého obhájce podáním ze dne 18.8.2022 sdělila, že se cítí být vinna žalovaným skutkem, souhlasí s jeho popisem i právní kvalifikací, všechny skutečnosti popsané v podané obžalobě považuje za nesporné. Doplnila, že zdvořile žádá o nižší výši trestu a zařazení do věznice s ostrahou. Právě uvedené stanovisko obžalovaná sdělila i osobně soudu při hlavním líčení. Státní zástupce navrhl prohlášení viny obžalované přijmout.

3. Vzhledem k právě uvedenému soud podle § 206c odst. 4 trestního řádu prohlášení viny obžalované přijal, neboť zcela odpovídá důkazům, které byly opatřeny v přípravném řízení, a to včetně použité právní kvalifikace. Současně soud upustil od dokazování v rozsahu prohlášené viny a právní kvalifikace, dokazování bylo zaměřeno pouze k otázce druhu a výše trestu. Obžalovaná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. c) trestního zákoníku, neboť své čerstvě narozené dítě po předchozím uvážení usmrtila, čin tedy spáchala na dítěti mladším 15 let. Zbývá doplnit, že jednala v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

4. Obžalovaná se vyjádřila při svém výslechu ke svým osobním poměrům. Uvedla, že si před hlavním líčením již částečně uzpůsobila své osobní poměry, aby bylo o její nezletilé děti postaráno během doby, kdy bude ve výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaná má celkem tři nezletilé děti, v péči má dvě. Nejstarší dceru [redacted] vychovává v [redacted] babička (matka otce nezletilé). Ta jí sama nabídla, že bude vychovávat i dalšího nezletilého syna obžalované, proto jí tato podle svých slov den před konáním hlavního líčení nezletilého syna převezla do [redacted] k ní. Sama se do [redacted] nyní také stěhuje do doby, než bude povinna nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody. Nejmladšího syna bude vychovávat jeho otec pan [redacted], který je připraven s tímto [redacted] synem nastoupit na rodičovskou dovolenou. Obžalovaná sama je aktuálně na rodičovské dovolené, pobírá jen rodičovský příspěvek, je nemajetná. Jiné trestní řízení proti ní vedeno není, jen je ve zkušební době podmíněného odsouzení. K motivaci svého jednání se obžalovaná nedokázala adekvátně vyjádřit. Uvedla, že sama sebe nepoznává, vlastně neví, co ji k jednání vedlo. Vyslovila přesvědčení, že to mohlo být neutěšené soužití s partnerem, jeho nevěry, hádky a nedostatek peněz. Nad možností odložit narozené dítě do babyboxu neuvažovala, nenapadlo jí to, stejně jako ani jiný případný způsob např. svěření dítěte k adopci apod.

5. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 39 a násl. trestního zákoníku, přičemž konkrétně ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku ukládá soudu, aby při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl také mj. k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu

života a k možnosti jeho nápravy; přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

6. Obžalované ve smyslu § 41 písm. l) a o) trestního zákoníku polehčuje její doznání a upřímná lítost. Na druhou stranu jí však přitěžuje ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku skutečnost, že se činu dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 18.12.2019, sp. zn. 43 T 216/2019 byla obžalovaná uznána vinnou přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kdy úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat svoji nejstarší dceru [redacted], za což jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Usnesením téhož soudu a v téže věci ze dne 31.3.2022 bylo rozhodnuto o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti, prodloužení zkušební doby o 24 měsíců a současně o stanovení dohledu. Obžalované pak dále přitěžuje podle § 42 písm. d) trestního zákoníku spáchání činu při využití bezbrannosti svého čerstvě narozeného dítěte, kdy právě narozené miminko je zcela bezbranné, neschopné jakékoli obrany a je odkázáno na intenzivní péči své matky a bezprostředního okolí.

7. Obžalovaná byla při užité právní kvalifikaci ohrožena trestem odnětí svobody na 15 až 20 let nebo výjimečným trestem. Z povahy věci proto nemohl být uložen jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Ačkoli obžalovaná prohlásila svoji vinu a její prohlášení bylo přijato, nemohl jí být ukládán trest pod dolní hranicí zákonné trestní sazby. To by bylo možné jen při užití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, pokud by soud vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti měl za to, že nápravy lze dosáhnout trestem kratšího trvání. Předně tak neumožňuje povaha trestné činnost, kdy zločin vraždy je nejzávažnějším druhem trestné činnosti, rovněž ani poměry obžalované, které nejsou nikterak výjimečné.

8. Psychologickým zkoumáním obžalované bylo zjištěno, že sklon k její resocializaci je z psychologického hlediska hodnocen průměrně. Znalkyně PhDr. Záhorská objasnila, že při hodnocení možnosti resocializace, individuální kriminální predikce obžalované je třeba brát v úvahu jak složky, které možnost eventuální resocializace zlepšují, tak složky, které možnost resocializace zhoršují. Do pozitivních faktorů lze řadit absenci psychického onemocnění, negativní násilnou kriminální anamnézu, intelektové schopnosti v normě, nepřítomnost závislostí, částečně zvnitřnělé pocity viny. Dále se berou v úvahu faktory negativní, což jsou v daném případě disharmonické a snížené funkční výchovné prostředí, problematika v hlubších pozitivních interpersonálních vztazích, disharmonická osobnostní struktura, nedostatečně rozvinuté vyšší city, egocentrické a disociální rysy. Vzhledem k uvedenému neshledal soud důvody pro ukládání výjimečného trestu odnětí svobody, byť závažnost zločinu vraždy je velmi vysoká.

9. Trest byl ze shora uvedených důvodů obžalované ukládán v rozpětí od 15 do 20 let. Polehčující i přitěžující okolnosti jsou vyrovnané, zohlednit tak bylo ve smyslu § 39 odst. 1 trestního zákoníku prohlášení viny obžalovanou. Nebylo však možno ji zohledňovat až natolik, že by trest byl uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Nutno si totiž uvědomit, že obžalovaná je matka tří dětí, nejde tedy o žádnou vyděšenou a nezkušenou prvorodičku, která by si nevěděla se svým stavem rady a nepochybně měla dostatek času řešit svou situaci již v průběhu těhotenství, a to dokonce za pomoci svého partnera, který by současně byl otcem dítěte. Mohli se pokusit zajistit svému potomku rodinné zázemí, případně volit jinou cestu a syna odložit na jakékoli bezpečné místo, kde by mohlo být ihned nalezeno a mohla mu být poskytnuta pomoc. Obžalovaná však zvolila cestu usmrcení svého novorozeného dítěte. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že trestem přiměřeným všem zákonným hlediskům a zejména povaze trestné činnosti i poměrům pachatele je trest v konkrétní výměře 16 let, tj. jeden rok nad dolní hranicí zákonné trestní sazby.

10. Pro výkon uloženého trestu by obžalovaná měla být v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud se však přiklonil k tomu, že u obžalované může být nápravy a účelu trestu dosaženo lépe ve věznici s ostrahou. Odraz využití moderačního ustanovení § 56 odst. 1, 3 trestního zákoníku našlo i to, že obžalovaná

prohlásila svoji vinu, čímž učinila již první krok ke své nápravě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověření péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. 8. 2022

Mgr. Jan Hostaš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Vanišová.